

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

16 יולי 2025

תלה"מ 30781-02-25 ס' נ' ס'

לפני: כב' השופט בן שלו

התובע: א' ת"ז, XXX

נגד

הנתבעת: ד', XXX

נוכחים:

התובע בעצמו ובא כוחו עו"ד מוטי גרוס
הנתבעת בעצמה ובאת כוחה עו"ד סיגל עזרן- שרעבני

פרוטוקול

...

...

החלטה

השיח שנוהל במהלך הדיון מעורר חוסר נוחות במובן הזה שהמחלוקות בין הצדדים הן מחלוקות מתחום החיסור בכל הנוגע לזמני השהות; קרי השאלה איזה מן ההורים ישהה פחות זמן עם ילדיו. תחושה לא מבוטלת של חוסר נוחות מתעוררת כאשר בוחנים את עמדתו של האב במיוחד. שכן בעוד שהאב עתר בכתב התביעה מפורשות לקביעתה של משמורת (מונח שאיננו נוהג עוד) ואחריות הורית משותפים, דומה שעתירה זו ולו לעת הזו מקבלת ביטוי בעיקר להלכה ופחות למעשה.

זאת, עת בפועל עתר האב בכתב התביעה, לצד התביעות לאחריות הורית ולמשמורת משותפים, לקיים זמני שהות מצומצמים עד מאוד בימים קבועים - ימי ב' ו- ה' למשך שלוש שעות אחר הצהרים ובכל סוף שבוע שני מסוף המסגרות החינוכיות ועד שעה וחצי עם צאת השבת; וכך גם בחופשות ובחופש הגדול (ראו סעיפים 41 ו- 42 לכתב התביעה).

כאשר האם שיקפה בדיון את רצונה שהאב ייטול חלק משמעותי יותר ממוסרות האחריות ההורית בדרך שלכל הפחות פעם אחת בשבוע ילונו הקטינים אצלו, באופן אשר יסייע לה מעט להתמודד עם כל הכרוך בניהול שגרת יומם של הקטינים, בהם ילד צעיר עם צרכים מיוחדים, יליד אוקטובר 2020, נאות האב להציע כי הקטינים ילונו אצלו מדי יום ג', תוך שהאם תהא אחראית לפיזור הילדים בבוקר למסגרות אולם עתר שזה יהא יום השהות היחיד במהלך השבוע.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

16 יולי 2025

תלה"מ 25-02-30781 ס' נ' ס'

לפני: כב' השופט בן שלו

הגם שהאב ביכר תחילה לתלות עתירה זו באילוצי עבודתו (וכבר עתה אבהיר שממילא נימוק זה בהינתן זמני שהות כה מצומצמים איננו יכול להתקבל), הרי שבהמשך דבריו ולשאלת בית המשפט כיצד מתיישבת עמדה זו עם העובדה שממילא בכתב התביעה ביקש לתחום את זמני השהות שלו ל"מערכת שעות" קבועה המחייבת על פניה סיום עבודה מוקדם במשך יומיים בשבוע, השיב בין היתר, שבמצב דברים הכולל לינה, עליו גם לדאוג לפינוי זמן אישי עבורו.

עם כל ההבנה לנקודת המוצא הסובייקטיבית של האב, הרי צדה השני של המטבע עוד מבלי להידרש למכלול הצרכים, הזכויות והאינטרסים של הילדים, הוא הצורך ונקודת מוצא סובייקטיבית של האם, שגם לה יתאפשר זמן קבוע – גם אם לא שוויוני – לדאגה לענייניה האישיים.

מקום בו ממילא יכול היה האב להתחייב בכתב התביעה ליומיים קבועים בהם ידאג לסיום מוקדם של עבודה, אינני מוצא כל הצדקה שלא יצוק תוכן של ממש למונח "אחריות הורית משותפת" עליה עמד בכתב התביעה, ולא בדרך של התגייסות יציבה וקבועה לדאגה לענייניהם השוטפים של ילדי הצדדים.

נוסף על כך, הרי שכאשר מביאים בחשבון בראש ובראשונה את מכלול הצרכים, האינטרסים והזכויות של ילדים המתמודדים בעצמם עתה עם מציאות חדשה, של חיים בצל פרידת הוריהם, קשה לקבל נקודת מוצא שהילדים עצמם יוותרו בחוסר ודאות באשר לזמנים – המצומצמים גם כן – בהם יפגשו באביהם.

ילדים – בכל גיל- הם אנשים בעלי רצונות, זכויות וצרכים עצמאיים וכאשר מעמידים אלה כנגד אלה את הזכויות והאינטרסים של ילדים אל מול הזכויות והאינטרסים של הוריהם, הנחת היסוד הבסיסית היא שהאינטרסים של הורים על פי רוב יסוגו מפני צרכיהם של ילדיהם.

על כך כבר נכתב לא פעם. בין היתר ציין כבוד השופט נ. סילמן בהקשר אחר, כי:
"כאשר מביאים אנו, כהורים, ילדים לעולם, "מוותרים" אנו על זכויות רבות – נשללת מאיתנו פרטיות, חופש מסוים, שלוה מסוימת, וזוכים אנו בהנאות רבות; הויתור הינו מודע, כחלק מהאחריותנו ההורית, יכולת השיקום, וניהול החיים לא נשללים אוטומטית, אלא שכפופים הם לטובת הקטין..." [תמ"ש (קריית) 10428-03-10 פלונית נ' אלמונית (מצוי במאגרים המשפטיים); 25.5.13].

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

16 יולי 2025

תלה"מ 25-02-30781 ס' נ' ס'

לפני: כב' השופט בן שלו

דברים אלה היפים גם לענייננו.

דברים אלה, משקפים נתבכים רבים של - האחריות ההורית- לה עתר האב בכתב התביעה.

על הורים לצקת תוכן אופרטיבי לסעדים המבוקשים על ידם. שכן אחרת, ניתן לתהות האם למעשה העתירה לממש אחריות הורית מקבלת אך ורק ביטוי כספי? ואם אלה הם פני הדברים, האם בכך יש כדי להגשים באופן המיטבי את מכלול הזכויות, הצרכים והאינטרסים של הילדים? דומני שהתשובה לכך ברורה ולהבנתי בבסיס הדברים כפי הנראה גם ההורים שניהם חשים כך. אלא שככל שבית המשפט נדרש לסייע להורים לצקת תוכן אופרטיבי למונח אחריות הורית, חובתו של בית המשפט – במיוחד עבור הקטינים – ובמיוחד מקום בו טרם נבחן הצורך למנות עבורם מייצג עצמאי, ליתן לכך ביטוי בפועל גם בדרך של הגדרת "מערכת השעות" הסבירה בנסיבות העניין הספציפי, וגם אם אין ההורים או איזה מהם שלמים עם הגדרה זו.

כל האמור לעיל נאמר על מנת להבהיר כי לא הונח לפני כל טעם של ממש, מדוע לא יוכל גם האב להתגייס ולקיים זמני שהות מצומצמים באופיים בראש ובראשונה לטובת ילדיי הצדדים.

לעניין זה, יוער, כי כשם שבהליכים אחרים למשל הנוגעים לאחריות הורית (דוגמת העתק מקום מגורי קטינים), אחד מהשיקולים שיש לשקול, בין היתר, הוא רווחתו של הורה – לרבות – ההורה אשר אין מחלוקת ששוהה עיקר זמנו עם הילדים.

רווחתו של אותו הורה, היא חלק אינהרנטי מרווחתם של הילדים. שכן ככל שההורה השווה את מרבית הזמן עם הילדים לא יוכל לדאוג די הצורך לרווחתו, לא מן הנמנע שתהא לכך השלכה בלתי רצויה על שגרת יומם של הילדים.

מכלול דברים אלה יפה במשנה תוקף במיוחד בהתחשב בכך שאחד מילדיי הצדדים, מתמודד עם צרכים מיוחדים.

כפועל יוצא, אני מוצא להורות כדלקמן:

א. אחריותם של ההורים לילדיהם הקטינים היא משותפת, כמתחייב מברירת המחדל שבדין לרבות הוראות חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962.

ב. עד החלטה אחרת, ונוכח העובדה שאין למעשה מחלוקת – גם לפי עתירת האב עצמו בכתב התביעה – כי האם נושאת בעיקר נטל ניהול שגרת יומם של הקטינים, אני קובע כי ביתה של

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

16 יולי 2025

תלה"מ 30781-02-25 ס' נ' ס'

לפני: כב' השופט בן שלו

- האם הוא ביתם העיקרי של הקטינים. ככל שגורם משלם כלשהו יהיה זקוק להגדרתה של "משמורת" לצורך הטבות, מענקים או סיוע, לצרכים אלה בלבד, תוגדר האם כמשמורתית.
- ג. זמני השהות של האב עם הקטינים יהיו בכל יום ג' עת האב יאסוף את הקטינים מן המסגרות ועד ליום למחרת כאשר בהסכמת האם, היא תאסוף את הקטינים מבית האב ותהיה אחראית לפיזורם למסגרות.
- ד. במהלך כל שבוע ישהה האב עם הקטינים בנוסף כפי הצעתו המקורית בכתב התביעה, בכל יום ה' בין השעות 16:00-19:00.
- ה. בכל סוף שבוע שני, ישהה האב עם הקטינים מסיום המסגרות החינוכיות ועד שעה וחצי לאחר צאת השבת כפי עתירתו בסעיף 41 לכתב התביעה.
- ו. זמני השהות בחגים ינוהלו באופן שוויוני כך שכל חג עוקב ישהו הקטינים אצל ההורה האחר וסדר החגים יתחלף לסירוגין מדי שנה.
- לצורך העניין ולמניעת ספקות כבר עתה אני מורה, כי בראש השנה הקרוב, ישהו הקטינים עם האם.
- ז. אני מפנה את ההורים להדרכה הורית, והם יסורו למחלקה לשירותים חברתיים שבמקום מגורי הקטינים ויפעלו להשתלב בהדרכה הורית סביב נושא האחריות ההורית לקטינים במצבי פירוד בהתאם להנחיות העו"ס במחלקה לשירותים חברתיים.
- ח. ככל שאיזה מן ההורים יפר את זמני השהות, ועל מנת להבטיח גם את היציבות בחיי הקטינים וגם את האפשרות שניתן יהא לצקת תוכן של ממש לאינטרסים של שני ההורים ולא רק של הקטינים, אני קובע כי הורה שיפר זמני שהות פסוקים, ישלם להורה הנפער סך של 200 ₪ ללא לינה וסך של 500 ₪ לכל מפגש הכולל לינה.
- לעניין זה, מסרון כתוב יוכל לשמש ראיה לשאלת קיום זמן השהות לצורך אכיפה של החיוב. היה ולא תוגש כל בקשה אחרת בהליך זה עד ליום 20.8.25, יונח שבכך מוצה ההליך ואורה על סגירת התיק.
- י. החלטה זו מותרת לפרסום בהשמטת מלוא פרטיהם של הצדדים ובני משפחותיהם.
- יא. תזכורת מזכירות בחלוף המועד שנקצב בסעיף ב'.

ניתנה והודעה היום כ' תמוז תשפ"ה, 16/07/2025 במעמד הנוכחים.

בן שלו, שופט

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

16 יולי 2025

תלה"מ 25-02-30781 ס' נ' ס'

לפני: כב' השופט בן שלו

...
...

החלטה

בהתחשב בזמני השהות המצומצמים ממילא ושעה שהאב עצמו עתר לאסוף את הקטינים ככלל בשעה 16:00, אינני מוצא בשלב זה לשנות מהחלטתי. אולם כמובן שמצופה שההורים ינהלו ביניהם שיח ויגלו גמישות ככל שמעת לעת יהיה צורך בהתאמות לנקודתיות לעניין מסגרות האיסוף וההשבה.

ניתנה והודעה היום כ' תמוז תשפ"ה, 16/07/2025 במעמד הנוכחים.

בן שלו, שופט

הוקלד על ידי לילך קסטו